

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 19 grudnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Mureș – Rumunia) – postępowanie karne przeciwko Virgilowi Mailatowi, Delii Elenie Mailat, Apcom Select SA

(Sprawa C-17/18) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 19, 29 i art. 135 ust. 1 lit. l) – Przekazanie całości lub części majątku – Zwolnienie najmu nieruchomości – Umowa najmu dotycząca nieruchomości wykorzystywanej do działalności handlowej i rzeczy ruchomych niezbędnych do prowadzenia tej działalności – Świadczenia dotyczące nieruchomości, które uprawniają do odliczenia VAT – Korekta

(2019/C 65/22)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Mureș

Strony postępowania karnego w postępowaniu głównym

Virgil Mailat, Delia Elena Mailat, Apcom Select SA

Sentencja

- 1) Pojęcie „przekazania całości lub części majątku” w rozumieniu art. 19 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje ono transakcji, poprzez którą nieruchomość służąca do celów działalności handlowej zostaje oddana w najem, wraz ze wszystkimi środkami trwałymi i składnikami inwentarza niezbędnymi do prowadzenia tej działalności, nawet jeśli najemca kontynuuje działalność wynajmującego pod tą samą nazwą.
- 2) Artykuł 135 ust. 1 lit. l) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że umowa najmu dotycząca nieruchomości służącej do działalności handlowej, wraz ze wszystkimi środkami trwałymi i składnikami inwentarza niezbędnymi do prowadzenia tej działalności, stanowi jedno świadczenie, w którym oddanie nieruchomości w najem jest świadczeniem głównym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 123 z 9.4.2018.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 grudnia 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Austrii

(Sprawa C-51/18) ⁽¹⁾

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 2 ust. 1 – Praktyka administracyjna polegająca na opodatkowaniu VAT wynagrodzenia należnego autorowi z tytułu odsprzedaży oryginalnego dzieła sztuki

(2019/C 65/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Gossement i B.-R. Killmann, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Republika Austrii (przedstawiciele: G. Hesse, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Przewidując, że wynagrodzenie należne autorowi z tytułu odsprzedaży oryginalnego dzieła sztuki podlega opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.
- 2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 26.3.2018.

Wyrok Trybunału (w pełnym składzie) z dnia 10 grudnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Session (Scotland), Edinburgh – Zjednoczone Królestwo) – Andy Wightman i in. / Secretary of State for Exiting the European Union.

(Sprawa C-621/18) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 50 TUE – Notyfikowanie przez państwo członkowskie zamiaru wystąpienia z Unii – Skutki notyfikacji – Prawo do jednostronnego wycofania notyfikacji – Warunki

(2019/C 65/24)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Andy Wightman, Ross Greer, Alyn Smith, David Martin, Catherine Stihler, Jolyon Maugham, Joanna Cherry

Strona pozwana: Secretary of State for Exiting the European Union

przy udziale: Chrisa Leslie, Toma Brake'a

Sentencja

Wykładni art. 50 TUE należy dokonywać w ten sposób, że w sytuacji gdy państwo członkowskie notyfikowało Radzie Europejskiej, zgodnie z tym artykułem, zamiar wystąpienia z Unii Europejskiej, rzeczoną w tym artykule, pozwala temu państwu członkowskiemu, dopóki nie wejdzie w życie umowa o wystąpieniu zawarta między danym państwem członkowskim a Unią Europejską lub, w przypadku braku takiej umowy, dopóki nie upływie dwuletni okres przewidziany w ust. 3 tego samego artykułu, ewentualnie przedłużony zgodnie z tym ustępem, na jednostronne wycofanie tej notyfikacji, w sposób jednoznaczny i bezwarunkowy, w drodze pisma skierowanego do Rady Europejskiej, po podjęciu przez to państwo członkowskie decyzji o wycofaniu notyfikacji zgodnie z jego wymogami konstytucyjnymi. Wycofanie to ma na celu potwierdzenie przynależności danego państwa członkowskiego do Unii Europejskiej na niezmiennych co do jego statusu państwa członkowskiego warunkach. Wycofanie takie kończy procedurę wystąpienia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 445 z 10.12.2018.